



EUROPAPARLAMENTET

2009 - 2014

---

*Utskottet för ekonomi och valutafrågor*

---

**2012/2078(INI)**

30.10.2013

## **YTTRANDE**

från utskottet för ekonomi och valutafrågor

till utskottet för konstitutionella frågor

över konstitutionella problem med styre på flera nivåer i Europeiska unionen  
(2012/2078(INI))

Föredragande: Sylvie Goulard

PA\_NonLeg

## FÖRSLAG

Utskottet för ekonomi och valutafrågor uppmanar utskottet för konstitutionella frågor att som ansvarigt utskott infoga följande i sitt resolutionsförslag:

- A. Euro plus-pakten, Europa 2020-strategin och tillväxt- och sysselsättningspakten bör integreras i unionslagstiftningen och bereda väg för införandet av en konvergenskod för medlemsstaternas ekonomier.
- B. För att Ekonomiska och monetära unionen (EMU) ska fungera smidigt krävs ett fullständigt och snabbt genomförande av de åtgärder som redan överenskommit genom den förstärkta ramen för ekonomisk styrning, såsom den förstärkta stabilitets- och tillväxtpakten och den europeiska planeringsterminen kompletterad av tillväxtfrämjande åtgärder. Inom högst fem år efter det att fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen har trätt i kraft ska man på grundval av en utvärdering av erfarenheterna från dess genomförande och i enlighet med EU-fördraget och EUF-fördraget vidta nödvändiga åtgärder i syfte att införliva fördragets innehåll inom unionens rättsliga ramar.

### I. EMU – allmänna principer

1. Europaparlamentet betonar att de medlemsstater som deltar i eurosamarbetet och de som har åtagit sig att ansluta sig till det måste öka sina insatser för att förbättra överensstämmelsen med fördragen, stabiliteten, konkurrenskraften, effektiviteten, transparensen och den demokratiska ansvarsskyldigheten. Parlamentet påminner om att euron är Europeiska unionens valuta och att alla medlemsstater, utom de som har fått undantag, förväntas att på sikt ansluta sig till euron. Parlamentet påminner om att Europaparlamentet är Europeiska unionens parlament och det enda organ som förkroppsligar unionens direkta demokratiska legitimitet och garanterar unionens direkta demokratiska ansvarsskyldighet.
2. Europaparlamentet anser att gemenskapsmetoden bör tillämpas på alla åtgärder som syftar till att stärka EMU. Enligt artikel 16 i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen måste nödvändiga åtgärder vidtas inom högst fem år efter det att fördraget har trätt i kraft, på grundval av en utvärdering av erfarenheterna från dess genomförande och i enlighet med fördraget om Europeiska unionen och fördraget om Europeiska unionens funktionssätt, i syfte att införliva innehållet i fördraget inom Europeiska unionens rättsliga ramar.
3. Europaparlamentet noterar att de nationella regeringarna och EU:s institutioner, för att mildra krisen och ta itu med de strukturella bristerna i Ekonomiska och monetära unionens uppbyggnad, har vidtagit en rad åtgärder för att garantera den finansiella stabiliteten och förbättra den ekonomiska styrningen. De beslut som har fattats rör endast euroländerna, till exempel vissa bestämmelser rörande lagstiftningspaketet om ekonomisk styrning och inrättandet av Europeiska stabilitetsmekanismen. De åtgärder som vidtas inom ramen för Europeiska finansiella stabiliseringsfaciliteten, Europeiska stabilitetsmekanismen eller andra strukturer som eventuellt inrättas i framtiden bör bli föremål för en regelbunden demokratisk kontroll och tillsyn från Europaparlamentets sida. Europeiska

stabilitetsmekanismen bör så snart som möjligt integreras i unionens regelverk.

4. Europaparlamentet noterar att två medlemsstater har undantag från kravet att införa euron och att två medlemsstater har undantag från kravet att tillämpa Schengenregelverket.
5. Europaparlamentet noterar att fördjupat samarbete ger en rättslig grund för antagande av åtgärder som enbart gäller ett begränsat antal medlemsstater. Denna mekanism används redan för EU-omfattande lagstiftning om äktenskapsskillnad och för europeisk patenträtt, och den har godkänts av parlamentet och rådet på skatteområdet för införandet av en skatt på finansiella transaktioner.
6. Europaparlamentet framhåller att vissa medlemsstaters ekonomiska politik fastställs av trojkan, i utbyte mot finansiella resurser för att hålla ländernas ekonomi flytande och göra det möjligt för dem att på nytt få tillgång till kapitalmarknaderna. Parlamentet påpekar att detta emellertid inte ändrar det faktum att de måste ställas till svars. Parlamentet anser att trojkan bör göras ansvarig inför Europaparlamentet, genom regelbundna rapporter. Parlamentet påminner om att EU:s deltagande i trojkasystemet bör omfattas av demokratisk kontroll av – och ansvar inför – parlamentet.
7. Europaparlamentet konstaterar att de finanspolitiska konsolideringsåtgärderna för anpassning till de nya bestämmelserna för den ekonomiska styrningen bör delas upp rättvist mellan olika förvaltningar, med hänsyn till de tjänster de tillhandahåller.
8. Europaparlamentet välkomnar kommissionens utkast och uppmanar kommissionen att snarast – och inom ramen för medbeslutandeförfarandet när så är juridiskt möjligt – lägga fram lagstiftningsförslag som möjliggör genomförandet av utkastet, bland annat i fråga om ytterligare budgetsamordning, utökning av den fördjupade politiska samordningen avseende skattefrågor och sysselsättning samt inrättande av en särskild finanspolitisk kapacitet för att EMU ska kunna stödja genomförandet av de politiska besluten. Vissa av dessa aspekter kommer att kräva en fördragsändring.
9. Europaparlamentet stöder inrättandet av nya solidaritetsinstrument såsom konvergens- och konkurrenskraftsinstrumentet (CCI), och anser att CCI-konceptet skulle kunna stärka ansvarstagandet inom den ekonomiska politiken och dess effektivitet. Parlamentet framhåller att sådana instrument måste utformas på ett sådant sätt att de inte skapar ett oklart rättsläge eller förvärrar unionens demokratiska underskott.
10. Europaparlamentet anser att det behövs snabba åtgärder inom var och en av de fyra grundstenar som anges i rapporten *Mot en verklig ekonomisk och monetär union*, som lades fram av ordförandena Van Rompuy, Juncker, Barroso och Draghi, särskilt vad gäller följande:
  - a) En integrerad budgetram som tryggar den finansiella stabiliteten i framför allt euroområdet och minimerar de kostnader som de europeiska medborgarna måste bära för bankkonkurser. En sådan ram lyfter ansvaret för tillsyn till EU-nivå, skapar gemensamma mekanismer för avveckling av banker och garanterar kundernas insättningar.
  - b) En integrerad ram för den ekonomiska politiken, som har tillräckligt många mekanismer för att säkerställa att nationella och europeiska åtgärder vidtas som främjar hållbar tillväxt,

sysselsättning och konkurrenskraft samt är förenliga med en välfungerande ekonomisk och monetär union.

- c) Säkerställande av den nödvändiga demokratiska legitimiteten och ansvarsutkrävandet för beslutsfattandet inom EMU, grundat på gemensamt ansvar för gemensamma åtgärder samt på solidaritet.
11. Europaparlamentet uppmanar alla institutioner att snabbt gå vidare genom att maximalt utnyttja de möjligheter och den flexibilitet som de gällande fördragen ger och samtidigt förbereda för nödvändiga fördragsändringar i syfte att garantera rättslig säkerhet och demokratisk legitimitet. Parlamentet upprepar att alternativet med ett nytt mellanstatligt avtal bör uteslutas.
12. Europaparlamentet bekräftar att det till fullo kommer att utnyttja sin rätt att förelägga rådet förslag till ändringar av fördragen, som sedan ska granskas av ett konvent, för att fullborda utformningen av en verklig ekonomisk och monetär union genom att öka unionens befogenheter, särskilt avseende den ekonomiska politiken, samt förstärka unionens egna medel och budgetkapacitet, kommissionens roll och demokratiska ansvarsskyldighet samt Europaparlamentets rättigheter.
13. Europaparlamentet anser att en verklig ekonomisk och monetär union inte kan begränsas till ett regelsystem utan kräver ökad budgetkapacitet baserad på särskilda egna medel (inbegripet en skatt på finansiella transaktioner), som via EU:s budget bör stödja tillväxt och social sammanhållning genom att åtgärda obalanser, strukturella skillnader och finansiella nödlägen som är direkt kopplade till den monetära unionen, samtidigt som EU-budgetens traditionella uppgift att finansiera den gemensamma politiken inte får undergrävas.
14. Europaparlamentet uppmanar kommissionen att inom ramen för den europeiska planeringsterminen lägga fram ett förslag om att anta en konvergenskod, på grundval av Europa 2020-strategin och med en stark social pelare. De nationella genomförandeprogrammen måste se till att konvergenskoden genomförs i alla medlemsstater och stöds av en incitamentsbaserad mekanism.
15. Europaparlamentet upprepar att ytterligare åtgärder för en djupgående och verklig europeisk monetär union baserad på stabilitet, hållbar tillväxt, solidaritet och demokrati ovillkorligen måste vidtas enligt gemenskapsmetoden. Parlamentet betonar att EU-institutionerna måste ha ett uppriktigt ömsesidigt samarbete och påminner Europeiska rådet om att det inte har någon fördragsenlig rätt till lagstiftningsinitiativ och att det måste sluta instruera kommissionen om formen och/eller innehållet i framtida lagstiftningsinitiativ och sluta kringgå kommissionens fördragsstadgade samordnande, verkställande och ledande roll.
16. I detta sammanhang uppmanar Europaparlamentet Europeiska rådet att låta bli att otillbörligt blanda sig i processen med den europeiska planeringsterminen och att se till att överenskomna förfaranden följs.
17. Europaparlamentet framhåller att det inte kan acceptera ytterligare mellanstatliga inslag i fråga om EMU och att det kommer att vidta alla nödvändiga och tillämpliga åtgärder inom

sina befogenheter ifall detta inte iakttas. Parlamentet påminner om att finanspakten bör integreras i EU-lagstiftningen inom högst fem år, på grundval av en utvärdering av erfarenheterna dess genomförande och enligt artikel 16 i fördraget om stabilitet, samordning och styrning inom Ekonomiska och monetära unionen.

18. Europaparlamentet anser att rådet enligt fördragen, närmare bestämt artikel 136 i EUF-fördraget, på rekommendation av kommissionen och efter omröstning med endast de ledamöter av rådet som företräder medlemsstater som har euron som valuta, kan anta bindande ekonomiska riktlinjer för länderna i euroområdet inom ramen för den europeiska planeringsterminen. Parlamentet understryker att en stimulansmekanism skulle ge samordningen av den ekonomiska politiken en mer bindande karaktär. Parlamentet efterlyser ett interinstitutionellt avtal för att involvera parlamentet i arbetet med att utarbeta och godkänna den årliga tillväxtöversikten och riktlinjerna för den ekonomiska politiken och sysselsättningen.
19. Europaparlamentet uppmanar att Europeiska stabilitetsmekanismen måste införas i gemenskapens regelverk så att den kan hanteras i enlighet med gemenskapsmetoden och så att ansvar kan utkrävas av parlamentet. Parlamentet uppmanar kommissionen att lägga fram ett förslag i detta hänseende, och påminner eurogruppen om att parlamentet har mottagit skriftliga försäkringar om att Europeiska stabilitetsmekanismen ska stå under parlamentets tillsyn.
20. Europaparlamentet understryker att talmannen vid Europeiska rådets vårmöte bör lägga fram parlamentets synpunkter på den årliga tillväxtöversikten. Ett interinstitutionellt avtal bör förhandlas fram för att involvera parlamentet i godkännandet av den årliga tillväxtöversikten och riktlinjerna för den ekonomiska politiken och sysselsättningen.

## **II. Bankunionen**

21. Europaparlamentet välkomnar inrättandet av en gemensam tillsynsmekanism som omfattar euroområdet och är öppen för alla övriga EU-medlemsstater. Parlamentet understryker att inrättandet av en gemensam mekanism för bankrekonstruktion är ett nödvändigt steg på vägen mot att inrätta en verklig bankunion. För att råda bot på de inneboende strukturella bristerna i Ekonomiska och monetära unionen och effektivt bekämpa den utbredda moraliska risken bör den föreslagna "bankunionen" utnyttja erfarenheterna från den tidigare reformen av unionens finanstjänstesektor, den förstärkta ekonomiska styrningen, framför allt inom euroområdet, och de nya budgetramarna i den europeiska planeringsterminen, för att garantera ökad motståndskraft och konkurrenskraft för unionens banksektor, ett ökat förtroende för den och ökade kapitalreserver för att förhindra att medlemsstaternas offentliga budgetar måste bära kostnaderna för att undsätta banker i framtiden.
22. Europaparlamentet är ytterst oroat över dröjsmål i samband med inrättandet av bankunionen och de praktiska aspekterna i samband med rekapitaliseringen av banker genom Europeiska stabilitetsmekanismen. Parlamentet finner den pågående uppsplittringen av EU:s banksystem särskilt oroväckande. Parlamentet betonar att en kraftfull och ambitiös bankunion är en central beståndsdel i en mer djupgående och genuin ekonomisk och monetär union, och ett nyckelinstrument som parlamentet enträget har begärt i mer än tre år, särskilt sedan det antog sin ståndpunkt om förordningen om en

europaisk bankmyndighet.

### **III. EU:s budget- och finanspolitiska kapacitet EMU**

23. Europaparlamentet anser att såväl arbetet rörande egna medel som arbetet för arbetstagarnas rörlighet, en inre marknad för tjänster – särskilt den digitala inre marknaden – och en budget för euroområdet bör påskyndas så att valutaområdet blir optimalt, med hänsyn tagen till alla rättsliga begränsningar.

### **IV. EMU:s ansvarsskyldighet**

24. Europaparlamentet betonar att det i artikel 3.4 i EU-fördraget föreskrivs att ”unionen ska upprätta en ekonomisk och monetär union som har euron som valuta”. I protokoll nr 14 om Eurogruppen nämns ”behovet av särskilda bestämmelser för en förstärkt dialog mellan de medlemsstater som har euron som valuta i avvaktan på att euron blir valuta i unionens alla medlemsstater”. Om denna förmodade övergångssituation kommer att fortsätta måste man inom parlamentet överväga att utveckla en lämplig ansvarsskyldighetsmekanism för det nuvarande euroområdet och de medlemsstater som avser att ansluta sig.
25. Europaparlamentet anser att det behövs en betydande förbättring av den demokratiska legitimiteten och ansvarsskyldigheten på EU-nivå för EMU-styrningen genom att parlamentet ges en utökad roll. Detta är absolut nödvändigt och en förutsättning för eventuella fortsatta steg mot en bankunion, en finanspolitisk union och en ekonomisk union.
26. Europaparlamentet upprepar sin avsikt att intensifiera samarbetet med de nationella parlamenten på grundval av protokoll nr 1, och understryker att detta samarbete inte bör ses som inrättandet av ett nytt gemensamt parlamentariskt organ, vilket skulle vara både ineffektivt och illegitimt ur demokratisk och konstitutionell synvinkel. Parlamentet betonar att Europaparlamentet, som parlamentariskt organ på unionsnivå, har full legitimitet när det gäller en förstärkt och demokratisk EMU-styrning.

### **V. Den sociala pelaren**

27. Enligt de gällande fördragen skulle samordningen och övervakningen av budgetdisciplinen i de medlemsstater som har euron som valuta kunna göras bindande och föremål för EU-domstolens kontroll enbart på grundval av artikel 136 i EUF-fördraget jämförd med artikel 121.6. Från konstitutionell synpunkt bör detta dock övervägas endast om det medför en betydande förstärkning av parlamentets roll när det gäller det närmare genomförandet av artikel 121.3 och 121.4 i EUF-fördraget och för att fullborda och genomföra det multilaterala övervakningsförfarandet med delegerade akter på grundval av artikel 290 i EUF-fördraget. Europaparlamentet påminner om att främjandet av hög sysselsättning och garantier för ett fullgott socialt skydd enligt fördragen måste beaktas när unionens politik och verksamhet utformas och genomförs, särskilt genom att med utgångspunkt i befintliga strategier införa en ny uppsättning riktlinjer för medlemsstaterna, inbegripet sociala och ekonomiska riktmärken med minimistandarder som ska tillämpas på grundpelarna i deras ekonomier.
28. Europaparlamentet anser att budgetdisciplinen inom euroområdet bör mätas inte bara med

hjälp av finanspolitiska och makroekonomiska riktmärken, utan att dessa bör kompletteras och likställas med sysselsättningsrelaterade och sociala riktmärken och framstegsrapporter om strukturreformerna, för att garantera en passande och effektiv nivå på de sociala investeringarna i medlemsstaterna och därigenom garantera hållbarheten i en social europeisk union på lång sikt.

## VI. CCI

29. Europaparlamentet påpekar att införandet av en incitamentsbaserad genomförandemekanism som ska öka solidariteten, sammanhållningen och konkurrenskraften måste gå hand i hand med andra insatser för att samordna den ekonomiska politiken, vilket också anges i kommissionens uttalande som åtföljer det så kallade tvåpaketet i syfte att respektera principen enligt vilken ”ökat ansvar och ökad ekonomisk disciplin kombineras med större solidaritet”.
30. Europaparlamentet upprepar att styrningen i EU inte får inkräkta på Europaparlamentets och de nationella parlamentens befogenheter, särskilt i samband med en överlåtelse av suveränitet. Parlamentet understryker att sann legitimitet och ansvarsskyldighet kräver demokratiska beslut och måste garanteras på nationell nivå och EU-nivå av de nationella parlamenten respektive Europaparlamentet. Parlamentet hänvisar till den princip som beskrivs i slutsatserna från Europeiska rådets möte i december 2012, om att det allmänna målet under processen förblir ”att säkerställa demokratisk legitimitet och ansvarsskyldighet på den nivå där besluten fattas och genomförs”. Parlamentet betonar att förhandssamordningen och konvergens- och konkurrenskraftsinstrumenten bör gälla för alla medlemsstater som har euron som valuta med en möjlighet för andra medlemsstater att permanent ansluta sig. Kommissionen uppmanas att föreskriva en sådan obligatorisk validering från de nationella parlamentens sida i kommande lagstiftningsförslag och att säkerställa ökat deltagande av arbetsmarknadens parter i den ekonomiska samordningen.
31. Europaparlamentet anser att alla förslag till nya konvergens- och konkurrenskraftsinstrument bör baseras på vissa villkor, solidaritet och konvergens. Parlamentet anser att ett sådant instrument endast bör införas efter det att sociala obalanser och behovet av stora långsiktiga strukturreformer som främjar hållbar tillväxt har konstaterats, på grundval av en bedömning av samstämdheten mellan konvergenskoden och de nationella genomförandeplanerna, med lämpligt formellt deltagande av Europaparlamentet, rådet och de nationella parlamenten.
32. Europaparlamentet betonar att de nya konvergens- och konkurrenskraftsinstrument som ska införas bör gälla för alla medlemsstater i euroområdet och vara öppna för alla unionens medlemsstater, samtidigt som hänsyn måste tas till det starkare ömsesidiga beroendet mellan medlemsstaterna i euroområdet. De medlemsstater som deltar i programmet bör tillåtas delta på frivillig basis.
33. Europaparlamentet anser att konvergens- och konkurrenskraftsinstrumenten bör vara ett verktyg för att uppnå större budgetkapacitet och inriktas på villkorat stöd till strukturreformer, för att därmed stärka konkurrenskraften, tillväxten och den sociala sammanhållningen, säkra en närmare samordning av den ekonomiska politiken och en varaktig konvergens mellan medlemsstaternas ekonomiska resultat samt hantera obalanser och strukturella skillnader. Parlamentet anser vidare att dessa instrument utgör



byggstenarna för att uppnå en verklig finanspolitisk kapacitet.

## **VII. Skuldinlösenfond och eurosedlar**

34. Europaparlamentet anser att alltför stora skulder gradvis bör överföras till en skuldinlösenfond, i överensstämmelse med förslaget från det tyska ekonomiska expertrådet. Enligt detta förslag ska en tillfällig fond inrättas till vilken alla skulder överförs som överstiger 60 procent av medlemsstaternas skulder, under förutsättning att de uppfyller vissa kriterier. Skulderna ska sedan skrivas av över en period på cirka 25 år. På så sätt skapas en fond som, tillsammans med verkställandet av alla befintliga mekanismer, skulle bidra till att hålla medlemsstaternas totala skulder på en nivå under 60 procent i framtiden.
35. Europaparlamentet gläder sig över att kommissionen den 2 juli 2013, efter överenskommelserna om tvåpaket, tillsatte en expertgrupp under ledning av Gertrude Trumpel-Gugerell. Gruppen har i uppgift att noggrant bedöma huvuddragen i en eventuell skuldinlösenfond och euroväxlar, bland annat eventuella rättsliga bestämmelser, finansiell arkitektur och kompletterande budgetramar. Parlamentet tänker ta ställning till dessa frågor när expertgruppen har lagt fram sin rapport.

## RESULTAT AV SLUTOMRÖSTNINGEN I UTSKOTTET

<b>Antagande</b>	17.10.2013
<b>Slutomröstning: resultat</b>	+: 26 -: 7 0: 0
<b>Slutomröstning: närvarande ledamöter</b>	Jean-Paul Basset, Udo Bullmann, George Sabin Cutaş, Rachida Dati, Leonardo Domenici, Derk Jan Eppink, Markus Ferber, Jean-Paul Gauzès, Sylvie Goulard, Liem Hoang Ngoc, Wolf Klinz, Jürgen Klute, Philippe Lamberts, Ivana Maletić, Marlene Mizzi, Ivari Padar, Anni Podimata, Antolín Sánchez Presedo, Peter Simon, Kay Swinburne, Sampo Terho, Marianne Thyssen, Ramon Tremosa i Balcells, Pablo Zalba Bidegain
<b>Slutomröstning: närvarande suppleanter</b>	Thijs Berman, Zdravka Bušić, Herbert Dorfmann, Ashley Fox, Roberto Gualtieri, Enrique Guerrero Salom
<b>Slutomröstning: närvarande suppleanter (art. 187.2)</b>	Julie Girling, Phil Prendergast, Milan Zver